

Publicerad 2006-11-23 05:34 av Björn Donobauer

Det sista som blir kvar..

Rummet

När hyllorna tagits ner
tavlorna avkrokats
hemtrevnadens sista blad
sugits upp
och spindelbona flyttstädats
när tapeterna grinar med alla de hål
som dolde livets hängslen
fylls rummet

av den passerade närvaron
och det förklingade ekot,
inte ens ett enda 'tick tock'
stör den frånvarandes skugga
flodvågen har dragit förbi,
tsunamin har återgått till djupet
med resterna av min tid
i dessa rum

Jag vänder mig bort
och framåtbjuder
min Pegas
mot okända
stäpper

Man kan inte
rida mot gryningen
med ansiktet insvept
i nattens höljen
eller ny morgon,
fast i gårdagens
kökkenmödding

Det knäpper en sista gång

i det slitna Assalåset
och det gardinlösa fönstret
grinar tandlöst till farväl

inte: på återseende.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Donobauer med Poeter.se id #9078 innehar upphovsrätten